

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/356/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4309217270
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4309217270.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobkyne : F.. A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č. XXX, zastúpená Mgr. Evou Braxatorisovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom Mestská 2, Bratislava, proti žalovanému: F.. V. H., nar.X.X.XXXX bytom ul. I. č. XX, X., zastúpený JUDr. Jurajom Hladkým, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom Röntgenova 8, Bratislava o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 9C/322/2009-469 zo dňa 14. júla 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch **m e n í** takto :

Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo **t a k**, že:

I. Do výlučného vlastníctva žalobkyne prikazuje **hnutelné veci** :

1. videoprehrávač Philips v hodnote 125 eur,
2. mixér v hodnote 50 eur,
3. komoda v spálni v hodnote 25 eur,
4. nočné stolíky 2 ks v hodnote 13 eur,
5. 1 behúň v hodnote 3 eurá.

II. A. Do výlučného vlastníctva žalovanému Ing. V. H. rod. H. nar. XX.XX.XXXX r. č. XXXXXX/XXXX prikazuje **nehnutelnosť**: trojizbový byt v X. na ul. I. č. XX, číslo bytu XX, na V. poschodí, vchod XX, vedený v na Okresnom úrade, odbor katastrálny X. na LV XXXX k. ú. X., parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere XXXX m², súpisné číslo XXX na parc. č. XXXX/X, druh stavby X bytový dom, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku XXXX/XXXXXX v X. v hodnote 45.000 eur,

B: Do výlučného vlastníctva žalovanému prikazuje **hnutelné veci**:

1. obývačková stena v hodnote 300 eur,
2. HIFI veža AIWA v hodnote 100 eur,
3. chladnička v hodnote 220 eur,
4. kamera SONY v hodnote 180 eur,
5. fotoaparát na kinofilmy v hodnote 65 eur
6. kuchynský stôl s lavicou a stoličkami v hodnote 150 eur,
7. posteľ v spálni v hodnote 75 eur,
8. svietidlá v hodnote 30 eur,
9. záclony v hodnote 15 eur,
10. garniže 2 ks v hodnote 15 eur,
11. koberec v hodnote 15 eur,
12. behúne 4 ks v hodnote 15 eur,
13. koberec v obývačke v hodnote 15 eur.

III. Žalovaný je **p o v i n ý** zaplatiť žalobkyni titulom finančného vyporiadania sumu 14.097,97 eurá do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovanému ukladá **povinnosť** zaplatiť na účet súdu prvej inštancie súdny poplatok za vyporiadanie BSM v sume 810,- eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku

V. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 2. júna 2017 č.k. 9C/322/2009-457, ktorým súd priznal žalobkyni oslobodenie od súdnych poplatkov z r u š u j e .

VI. Žalobkyni ukladá povinnosť zaplatiť na účet súdu prvej inštancie súdny poplatok za vyporiadanie BSM v sume 810,- eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VII. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť trovy štátu spočívajúce vo vyplatení odmene znalcovi v sume 66,40 eura p o t v r d z u j e .

VIII. Odvolací súd výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd uložil povinnosť žalobkyni a žalovanému zaplatiť trovy vzniknuté štátu na vyplatenom svedočnom, každému vo výške 98,44 eura z r u š u j e .

IX. Žiadna zo strán sporu n e m á nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým (v poradí tretím) rozsudkom prikázal z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov do výlučného vlastníctva žalobkyni: videoprehrávač Philips za 125 eur, mixér za 50 eur, komoda v spálni za 25 eur, nočné stolíky 2 ks za 13 eur, 1 behúň za 3 eurá. Žalovanému do výlučného vlastníctva prikázal trojizbový byt v X. na ul. I. č. XX, číslo bytu XX, na V. poschodí, vchod XX, v hodnote XX.XXX eur, a hnutelné veci : obývačkovú stenu za 300 eur, HIFI vežu AIWA za 100 eur, chladničku za 220 eur, kameru SONY za 180 eur, fotoaparát na kinofilmy za 65 eur kuchynský stôl s lavicou a stoličkami za 150 eur, posteľ v spálni za 75 eur, svietidlá za 30 eur, záclony za 1 eur, garníže 2 ks za 15 eur, koberec za 15 eur, behúne 4 ks za 15 eur, koberec v obývačke za 15 eur. Z titulu hodnotového vyrovnania je odporcu zaviazal vyplatiť žalobkyni 14. 092, 01 eur bezúročne, do 15 dní od právoplatnosti. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobkyňu zaviazal zaplatiť na účet súdu trovy svedočného 98, 44 eur, do troch dní od právoplatnosti. Žalovaného zaviazal zaplatiť na účet súdu súdny poplatok 1. 514, 50 eur, trovy znalečného 66,40 eur a trovy svedočného 98, 44 eur, do troch dní od právoplatnosti. Upravil účtáreň súdu, aby žalobkyni vrátila 33, 60 eur zaplatené na zálohe na znalecké dokazovanie vedenej pod pol. 141 15 10.

1.2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 149 ods. 1, § 150 Občianskeho zákonníka ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že žaloba žalobkyne bola dôvodne podaná. Poukázal na to, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 05.06.2008 č.k. 6C/167/2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.07.2008. Žalobou podanou v zákonnej lehote dňa 29.12. 2009 sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Konštatoval, že podiely manželov majú byť rovnaké, keďže nezistil príčiny pre ich iné stanovenie. Po prejedaní veci ustálil, že masu BSM tvoria aktíva vo výške 54.006,54 eura pozostávajúce z hnutelných vecí v hodnote 1.397 euro, hodnota bytu v sume 45.000,- euro náklady na koňa 728 eura, hodnota auta 4.315,20 eura a poisťka 2.566,34 eura. Pasíva vyčíslil na sumu 18.801,85 eura (vklad žalovaného na kúpu bytu v sume 10.622,05 eura a splatenie úverov vo výške 8.179,80 eura) a po odpočítaní pasív od aktív vyčíslil čistú hodnotu BSM na sumu 35.204,69, z toho podiel každého z manželov predstavuje sumu 17.602,34 euro. Vychádzal z toho, že po rozvrhu majetku sa u žalobkyni nachádzajú veci v celkovej sume 3. 510, 34 eur a u žalovaného v hodnote 50. 496,20 euro. Zároveň zohľadnil, že žalovaný z vlastných prostriedkov vniesol 10. 622, 05 eur, o ktorú sumu sa znížil podiel navrhovateľky, tiež, že prebral splácanie zostatku úvere a leasingové splátky spolu 8.179,98 eura. Vzal do úvahy tiež to že žalobkyňa pre svoju potrebu minula zo spoločného poistné plnenie 2. 566, 34 eur (1/2 = 1.283, 17 eur) a náklady na koňa v sume 728,-eura. Konštatoval, že žalovaný získal prikázaním hnutelných vecí hodnotu 1. 181 eur, ďalej hodnotu bytu 45. 000 eur a auta vo výške 4. 315, 20 eur spolu veci v hodnote vo výške 50. 496, 20 eur. Z tejto sumy odpočítal sumu 36. 404, 19 eur (1 podiel na čistej hodnote BSM + pasíva) a rozdiel predstavujúci 14. 092, 01 eur uložil žalovanému vyplatiť žalobkyni z titulu hodnotového vyrovnania.

1.3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania prijal záver, že strany sporu nadobudli do svojho vlastníctva byt , ktorého kúpna cena bola 620.000,-Sk (20.580,22 eura), pričom časť kúpnej ceny vo výške 320.000,- Sk (10.622,05 eura) vložil žalovaný zo svojich výlučných prostriedkov, ktoré získal odpredajom svojho bytu, ktorý mal vo výlučnom vlastníctve. Pri vyporiadaní zohľadnil, že žalobkyňa po prerušení spolužitia vypovedala poistnú zmluvu a použila odkupnú hodnotu sporiacej poisťky vo výške 2.566,34 eura pre svoje potreby. Čo sa týka hodnoty motorového vozidla Peugeot, túto ustálil na sumu 4.315,20 euro s tým, že žalovaný nepreukázal hodnoverným spôsobom , že sumu 8.962,35 eura mu poskytli rodičia ako dar na kúpu tohto vozidla. Náklady spojené s ustajnením koňa Taisa vyčíslil na sumu

728,- eur, pričom vychádzal z faktúr a príjmových pokladničných dokladov za roky 2004-2006. Nárok žalovaného na úhradu nákladov za štúdium žalobkyne súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodný, pretože žalovaný nepreukázal úhradu týchto nákladov so svojich výlučných finančných prostriedkov. Rovnako nezohľadnil návrh žalovaného v tom, aby sa žalobkyňa podieľala na nákladoch spojených s rekonštrukciou bytu s poukazom na to, že k rekonštrukcii bytu došlo až po rozvode manželstva, pričom pri stanovení hodnoty bytu súd vychádzal zo stavu nehnuteľnosti v čase zániku BSM a s ceny v čase vyporiadania BSM. Žalovaný taktiež namietal, že žalobkyňa by sa mala podieľať na nákladoch spojených s inštaláciou klimatizácie. V tomto smere súd prvej inštancie uviedol, že znalec v znaleckom posudku klimatizáciu nezohľadňoval a žalovaný žiadne doklady o zakúpení a inštalácii klimatizácie súdu nepredložil. Vo vzťahu k ďalším nárokom žalovaného uviedol, že žalovaný, ktorý zostal v byte po odchode žalobkyne bývať bol povinný uhrádzať výdavky na bežné opravy a údržbu bytu a tiež preddavky spojené s užívaním bytu. Tiež žalovanému nepriznal polovicu nákladov vynaložených s neabsolvovanou dovolenkou v júli 2006, pretože ide o finančné prostriedky minuté počas trvania manželstva.

1.4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok vo výške 1.514,50 eura rozhodol podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. s tým, že žalobkyňa bola od súdnych poplatkov oslobodená. Žalovanému zároveň uložil povinnosť zaplatiť trovy znaleckého dokazovania v sume 66,40 eur, ktorá suma predstavuje 1 sumy priznanej znalcovi. Trovy vzniknuté v súvislosti s výsluchom svedkov v sume 196,89 eur uložil zaplatiť každému v rozsahu 1/2.

2. Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že do sumy podielu na vyporiadanie majetku v BSM započíta v prospech žalovaného aj sumu zodpovedajúcu majetkovému vnosu žalovaného do ceny automobilu v sume 8.962,35 eura /270.000,-/ Sk. Žiadal, aby súd zohľadnil mieru, akou sa strany sporu pričínili o nadobudnutie majetku v BSM a určil podiely strán sporu odlišne od zásady, že podiely oboch účastníkov sú rovnaké. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že žalovaný nie je povinný titulom vyrovnania vyplatiť žalobkyňu žiadnu finančnú sumu. V dôvodoch odvolania žalovaný uviedol, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania nesprávne ustálil skutkový stav. Vytýkal súdu prvej inštancie, že nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a vec nesprávne právne posúdil. Namietal tiež, že súd prvej inštancie nezohľadnil mieru, akou sa účastníci konania pričínili o nadobudnutie majetku v BSM, o starostlivosť o rodinu a jej potreby, najmä s ohľadom na starostlivosť o maloletého Adama. Uviedol, že pri výpočte sumy na vyrovnanie podielov súd nesprávne postupoval, pretože zápočtová pohľadávka, spočívajúca v náhrade toho, čo žalovaný z vlastných prostriedkov investoval do majetku v BSM musí byť v celej sume odpočítaná zo sumy, ktorú má žalovaný zaplatiť žalobkyňu, a nie započítaná do pasív BSM.

Vytýkal súdu prvej inštancie, že nesprávne rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poriadok za vyporiadanie BSM v celom rozsahu a žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok iba v 1. Bránil sa tým, že u žalobkyne nie je daný dôvod pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Navyše, ak by žalobkyňu malo byť z titulu vyporiadania BSM vyplatená suma prevyšujúca 1 súdneho poplatku, bude mať teda možnosť súdny poplatok v rozsahu 1 uhradiť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie napadol aj v časti výroku, ktorým mu súd uložil povinnosť zaplatiť náklady spojené s výsluchom svedkov. V tomto smere žiadal, aby súd vychádzal zo zákonnej výšky prepravných nákladov a účelne vynaložených cestovných nákladov zo strany svedkov.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla, aby odvolací súd rozhodol o žalobe tak, že žalovanému neuzná žiaden zápočet ani povinnosť na náhradu toho, čo malo byť vynaložené na majetok vo výlučnom vlastníctve a vykoná vyporiadanie rozdelením aktív a pasív v pomere 50:50, a to nasledovným spôsobom:

Z vecí patriacich do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov sa do výlučného vlastníctva prikazuje žalobkyňu: videoprehrávač Philips - 125,- eur, mixér - 50,- eur, komoda - 25,- eur, nočné stolíky 13,- eur, behúň 3,- eurá, suma z poisťky Allianz-Slovenská poisťovňa, a.s. vo výške 2.566,34 eura. Z vecí patriacich do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov sa do výlučného vlastníctva prikazuje žalovanému: byt č. XX, vo vchode XX, na 5. poschodí, bytového domu so súpisným č. XXX, ktorý leží na pozemku parc. č. XXXX/X v X. a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a spoluvlastnícky podiel k pozemku parc.č. XXXX/X vo veľkosti podielu XXXX/XXXXXX, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, vedenom Správou katastra X., pre kat. úz.: X., okres: X., obec: X. vo výške 45.000,- eur, obývačková stena 300,- eur, Hifi veža AIWA 100,- eur, chladnička 220,- eur, kamera Sony 180,- eur, Fotoaparát 65,- eur, kuchynský stôl s lavicou a stoličkami 150,- eur, posteľ v spálni 75,- eur, svietidlá 30,- eur, záclony 15,- eur, garníže 2 ks 15 eur, koberec v

kuchyni 15,- eur, behúne 4 ks 15 eur, koberec v obývačke 15,- eur, výťažok kúpnej ceny automobilu Peugeot 5.975,- eur. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni 21.243,93 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku z titulu vyrovnania podielov bezpodielového spoluvlastníctva. Žalobkyni priznal náhradu trov konania a žalovaného zaviazal zaplatiť súdny poplatok, sumu znalečného a sumu svedočnéno.

4. K odvolaniu žalobkyne, sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že jeho vnos do kúpnej ceny bytu bol preukázaný svedeckými výpoveďami a listinnými dôkazmi. Zdôraznil, že v konaní bolo preukázané, že skutočná kúpna cena bytu bola 620.000,-Sk a zmluvné strany do samotnej kúpnej zmluvy uviedli odlišnú cenu. Rovnako považoval za preukázané, že kôň bol vo výlučnom vlastníctve žalobkyne a z prostriedkov BSM boli na neho použité nie nepatrné peňažné prostriedky. Poukázal tiež na predložené listinné dôkazy preukazujúce uskutočnenie platieb leasingových splátok za automobil, ktorý bol v BSM, preto ak súd tieto platby zohľadnil ako pasívum postupoval správne. Aj čo sa týka kúpnej ceny za vozidlo Peugeot v sume 180.000,-Sk súd prvej inštancie podľa názoru žalovaného postupoval správne, keď zohľadnil skutočnú predajnú hodnotu vozidla, ktorá bola v konaní preukázaná.

5. Krajský súd v Nitre v tejto veci rozhodoval uznesením č.k. 7Co/46/2012-258 zo dňa 30. decembra 2013 a uznesením č.k. 7Co/53/2015-391 zo dňa 30. júna 2016, ktorými zrušil rozsudky súdu prvej inštancie č.k. 9C/322/2009-224 zo dňa 29.11.2011 a č.k. 9C/322/2009-339 zo dňa 12.11.2014 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Predmetom tohto odvolacieho konania je v poradí tretí rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 14.07.2017 č.k. 9C/322/2009-469. Predmetom odvolacieho konania boli všetky výroky napadnutého rozhodnutia, okrem výroku, ktorým súd prvej inštancie upravil účtáreň súdu, aby vrátila žalobkyni sumu 33,601 euro.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal vec na nariadenom odvolacom pojednávaní podľa § 385 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej je v zásade vecne správne a odvolanie strán sporu nie je dôvodné, až na námietku žalobkyne, ktorá správne uviedla, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávnej hodnoty hnutelnej veci - záclon, ktorú skutočnosť odvolací súd zohľadnil a preto zmenil napadnutý rozsudok vo veci samej tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Inak sa odvolací súd vo veci samej stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, pretože súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní, až na drobnú nepresnosť týkajúcu sa hodnoty záclon, ktorú odvolací súd v odvolacom konaní napravil. Súd prvej inštancie aj dostatočne svoje rozhodnutie odôvodnil, pričom odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi, ktoré súd prvej inštancie uviedol.

7. Odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie na základe ktorého, rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že do BSM patria hnutelné veci a nehnuteľnosť tak ako sú tieto uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Aktíva BSM potom predstavujú hodnotu : bytu v hodnote 45 000,-euro hnutelných vecí - 1411,- euro , hodnotu auta -4315,20 eura, poisťky -2566,34eura a náklady na ustajnenie koňa 728,-eura spolu sumu 54.020,54 eura. Pasíva BSM predstavuje suma 7.299,88 euro , ktorú uhradil žalovaný po zániku BSM na zaplatenie zostatku úveru a 3 leasingové splátky na auto zaplatené žalovaným tiež po zániku BSM v hodnote 882 euro Spolu pasíva predstavujú sumu 8181,88 eura . Čistá masa BSM potom predstavuje sumu 45.838,66 eura (54.020,54 -8181,88 = 45.838,66) a podiel každého z bývalých manželov predstavuje sumu 22.919,33 eura. (45.838,66 :2).

8.1. Titulom vyporiadania BSM boli žalovanému prikázané veci : byt v hodnote 45 000 ,- eur, hnutelné veci v hodnote 1195, hodnota auta 4.315,20 euro spolu 50.510,2 eura.

Žalobkyni boli prikázané hnutelné veci v hodnote 216 euro, v hodnota zostatku poisťky 2.566,34 euro, náklady vynaložené na koňa vo sume 728 euro spolu 3.510,34 eura.

8.2. Žalobkyni patrí z čistej masy BSM suma 22.919,33 eura, pričom v rámci vyporiadania jej bola prikázaná hodnota 3510,34 eura. Titulom vyrovnania by jej preto mala byť vyplatená suma 19.408,99 (22.919,33 - 3510,34). Súd pri vyporiadní BSM musí prihliadnuť na vklad žalovaného, ktorý vynaložil z vlastných finančných prostriedkov na majetok patriaci do BSM. V konaní bolo preukázané, že žalovaný pri kúpe bytu z výlučných finančných prostriedkov zaplatil časť kúpnej ceny a to vo výške 10.622,05 eura, preto z podielu žalobkyne je treba odpočítať 1 tejto sumy t.j. sumu 5.311,025 eura (10.622,05 :2). Rozdiel medzi sumami 19.408,99 - 5.311,025 predstavuje sumu 14.097,97 eura, ktorú je žalovaný povinný vyplatiť žalobkyni titulom finančného vyrovnania a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

8.3. Pre overenie správnosti výpočtu odvolací súd uvádza, že žalovanému boli prikázané nehnuteľná vec a hnutelné veci spolu v hodnote 50.510,20 eura, pričom jeho podiel z čistej masy BSM tak ako u žalobkyne predstavuje sumu 22.919,33 eura. Titulom vyrovnania podielov by mal žalobkyni zaplatiť sumu 19.408,99 eura . Rozdiel medzi sumou 50.510,20 eura, teda hodnoty, ktorá mu v rámci

vyporiadania BSM bola prikázaná a sumou 19.408,99 eura predstavuje sumu 31.101,21 eura. Zo sumy 31.101,21 eura treba ešte odpočítať sumu predstavujúcu pasíva BSM, ktorú uhradil žalovaný po zániku BSM t.j. 8181,88 eura. Výsledok potom predstavuje 22.919,33 eura t.j. suma vyjadrujúca podiel každého z bývalých manželov(45.838,66 :2) na čistej mase BSM.

9. Odvolací súd vyššie uvedeným spôsobom opätovne vyporiadal zaniknuté BSM a spravil aj vyúčtovanie. Na rozdiel od súdu prvej inštancie vychádzal z hodnoty záclon 15,- euro vychádzajúc z toho, že súd prvej inštancie zrejme omylom uviedol nesprávnu cenu záclon 1 euro, z ktorej pri vyporiadaní BSM potom vychádzal. Do celkovej bilancie zahrnul nielen všetky veci ale aj ostatný majetok, vrátane pohľadávok a dlhov, pričom rovnako ako súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 150 OZ, podľa ktorého podiely oboch manželov sú rovnaké, keďže nezistil žiadny zákonný dôvod pre iné stanovenie podielov manželov.

10. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom, ktoré uviedla žalobkyňa v podanom odvolací súd uvádza, že tieto námietky boli už v predchádzajúcich rozhodnutiach súdu prvej inštancie aj odvolacieho súdu riešené. Ani ďalšie námietky, ktoré žalobkyňa v podanom odvolaní uviedla, okrem hodnoty záclon, odvolací súd nepovažoval za správne. Žalovaná v odvolaní žiadala, aby výťažok kúpnej ceny automobilu v sume 5975 eura, a sumu poisťky vo výške 2.566,34 eura súd uviedol aj vo výrokovvej časti rozsudku. K tejto námietky odvolací súd uvádza, že tieto sumy nebolo potrebné vo výrokovvej časti prikázať stranám sporu a postačilo tieto hodnoty zohľadniť pri vyporiadaní. K ďalšej námietke žalovanej, že súd prvej inštancie zohľadnil vklad výlučných finančných prostriedkov žalobcu na kúpu bytu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa s touto námietkou správne vyporiadal, jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní a odvolací súd v tejto časti poukazuje na podrobné dôvody uvedené súdom prvej inštancie v rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožnil. S námietkou žalobkyne týkajúcej sa sumy 728,- euro predstavujúcej náklady spojené s chovom koňa na koňa v jej výlučnom vlastníctve sa u súd prvej inštancie sa správne vyporiadal, pričom vychádzal aj z názoru odvolacieho súdu vyjadreného v predchádzajúcich uzneseniach. Do tejto sumy súd prvej inštancie započítal iba skutočne preukázané náklady, ktoré boli hradené z prostriedkov patriacich do BSM. Aj s ďalšou námietkou žalobkyne ohľadom sumy 882,- euro t.j. hodnoty leasingových splátok zaplatených žalovaným po zániku BSM, ktoré žalovaný navrhol zohľadniť pri vyporiadaní BSM v priebehu konania, až na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 5.4.2017 sa súd prvej inštancie vyporiadal správne. Z obsahu zápisnice o pojednávaní vyplýva, že žalovaný uplatnil tento nárok na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 5.4.2017. Písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 20.04.2017 predložil súdu ako dôkaz o zaplatení leasingových splátok, výpisy z účtov (č.l. 432-437 spisu). Súd prvej inštancie vykonal na pojednávaní konanom dňa 16.06.2017 (č.l. 462 spisu) dokazovanie, na ktorom oboznámil obsah listín vrátane výpisu z účtov žalovaného. Z obsahu zápisnice tiež vyplýva, že žalobkyňa zaplatenie týchto leasingových splátok nepoprela a ďalšie návrhy na dokazovanie nemala. Súd prvej inštancie následne vyhlásil dokazovanie za skončené. Až v podanom odvolaní žalobkyňa začala spochybňovať zaplatenie týchto splátok žalovaným. Odvolací súd nezohľadnil námietky žalobkyne a to s poukazom na ust. § 383 CSP podľa ktorého je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP). Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd v odvolacom konaní touto námietkou nemohol zaoberať aj z dôvodu, že žalobkyňa mala možnosť pred súdom prvej inštancie poprieť tieto tvrdenia žalovaného a navrhnúť vykonať dôkazy v tomto smere. Podľa názoru odvolacieho súdu tento prostriedok obrany bola žalobkyňa povinná uplatniť pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP) a pokiaľ tak urobila až v odvolacom konaní, odvolací súd na túto námietku neprihliadal, pretože nebola splnená ani jedna z podmienok uvedených v ust. § 366 CSP pre pripustenie odvolacej argumentácie v podobe nových skutočností (novota v odvolacom konaní.) V podanom odvolaní žalobkyňa namietala aj hodnotu motorového vozidla Peugeot, ktorú podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne ustálil a závery súdu prvej inštancie vyplývajú aj z vykonaného dokazovania. Napokon žalobkyňa namietala aj to, že súd prvej inštancie nesprávne vyčíslil zostatok úveru a žiadala, aby odvolací súd vychádzal zo sumy po odpočítaní štátneho príspevku. Zostatok úveru vyčíslil súd prvej inštancie na sumu 7.299,88 eura, v ktorej sume nie je započítaná štátna prémie, čo nesporne vyplýva z potvrdenia banky o splatení úveru (č.l. 409 spisu). Z potvrdenia banky tiež vyplýva, že žalovaný zaplatil po zániku BSM istinu 5.944,71 + úroky 1190,28 + poplatok za vedenie účtu 164,89 spolu 7.299,80 euro a iba táto suma bola súdom zohľadnená pri vyporiadaní BSM. Súd do tejto sumy nezapočítal vyplatený štátny príspevok v sume 760,1 eura, preto nie je tvrdenie žalobkyne v tomto smere správne.

11. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom uvádzanými žalovaným odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď neuznal vklad výlučných finančných prostriedkov žalovaného na kúpu vozidla Peugeot. Súd prvej inštancie svoje závery aj zrozumiteľne odôvodnil, pričom odvolací súd sa

pridržiava dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Žalobca tiež namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vypočítal sumu, ktorú má žalovaný titulom finančného vyporiadania žalobkyni vyplatiť. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie až na drobnú chybu pri spočítaní hodnoty hnutelných vecí, ktoré prikázal žalovanému a nesprávne uvedenej ceny záclon 1 euro namiesto ceny, ktorá strany sporu zhodne ustálili v priebehu konania na sumu 15,- euro správne vypočítal sumu, ktorú má žalovaný zaplatiť žalobkyni. K argumentom žalovaného odvolací súd uvádza, že je pravdou, že pasíva vyčíslené na sumu 8181,88 eura pozostávajúce z 3 leasingových splátok v sume 882,- euro a zo zaplataenia zostatku úveru 7.299,88 euro majú iný právny režim ako vklad žalovaného z výlučných prostriedkov do majetku tvoriaceho BSM v danom prípade vynaložených na kúpu bytu. Avšak pri samotnom výpočte nezohráva význam, či sú tieto prostriedky započítané ako pasívum alebo je následne z podielu žalovanej odpočítaná 1 takto vložených finančných prostriedkov, pretože výsledná suma podielu, ktorý má žalovaný žalobkyni titulom finančného vyporiadania BSM vyplatiť je v oboch prípadoch rovnaká. Ani s ďalšou námietkou žalobcu ohľadom veľkosti podielov manželov na zaniknutom BSM sa odvolací súd nestotožnil. Súdom prvej inštancie správne postupoval, keď dospel k záveru, že podiely oboch manželov na BSM sú rovnaké. Ani odvolací súd nezistil žiadny dôvod pre iný postup a žalovaný ani v konaní nepreukázal žiadny zákonný dôvod, pre ktorý by mal byť jeho podiel väčší ako podiel žalobkyne. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na dôvody uvedené súdom prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil.

12. Na odvolacom pojednávaní žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd vykonal dokazovanie znaleckým posudkom, ktorý si dala vypracovať ohľadne aktuálnej všeobecnej hodnoty bytu dôvodiac tým, že v zmysle zaužívanej súdnej praxe pri vyporiadaní BSM je treba vychádzať z hodnoty veci v čase vyporiadania. Poukázala na to, že aktuálna hodnota bytu podľa znaleckého posudku Ing. Štefana Tonhaisera predstavuje sumu 70.200,- euro, ktorú skutočnosť žiadala pri vyporiadaní zohľadniť. V tejto súvislosti uviedla, že súd prvej inštancie túto prax nerešpektoval a vychádzal zo všeobecnej hodnoty bytu 45.000,- euro určenej znaleckým posudkom ešte v roku 2010, pričom vyporiadanie vykonal až v roku 2017 a odvolací súd rozhoduje až v roku 2019. Tvrdila, že nesporne došlo k zmene a zvýšeniu cien bytov od času, kedy bol znalecký posudok vypracovaný s tým, že k zvýšeniu ceny bytov došlo nielen počas konania pred súdom prvej inštancie, ale aj v čase od rozhodnutia súdu prvej inštancie po rozhodnutie odvolacieho súdu.

13. Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

14. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

15. Odvolací súd na sa odvolacom pojednávaní zaoberal návrhom žalobkyne na vykonanie dokazovania znaleckým posudkom Ing. Štefana Tonhaisera č. 60/2019 ohľadne všeobecnej hodnoty bytu, ktorý bol predmetom vyporiadania a rozhodol tak, že v odvolacom konaní nepripustil vykonanie tohto dôkazu. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie pri vyporiadaní BSM vychádzal zo všeobecnej hodnoty bytu 45.000,- euro určenej znaleckým posudkom Ing. Štefana Tonhaisera č. 110/2010 ešte v roku 2010 predloženým súdu dňa 13.07.2010. Súdom prvej inštancie rozhodol vo veci naposledy v poradí tretím rozsudkom dňa 14. júla 2017. Žalobkyňa v priebehu konania od vykonania dokazovania znaleckým posudkom z roku 2010 neuviedla ohľadom všeobecnej hodnoty bytu žiadne nové skutočnosti a nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Odvolací súd z obsahu zápisníc o pojednávaní konaných dňa 9. 11. 2011 (č.l. 222 spisu), dňa 22.10.2014 (č.l. 332 spisu), zo dňa 16. 05. 2017 (č.l. 462) zistil, že strany sporu boli súdom riadne poučené o dôsledkoch skončenia dokazovania, pričom žalobkyňa ohľadom všeobecnej hodnoty bytu neuviedla žiadne tvrdenia, ani nepredložila žiadny dôkaz a ani vykonanie dôkazu v tomto smere nenavrhol. Napokon aj z obsahu podaného odvolania, ktoré žalobkyňa voči napadnutému rozsudku podala vyplýva, že pri vyporiadaní BSM vychádzala zo všeobecnej hodnoty bytu 45.000,- euro. Skutočnosť, že došlo k zmene všeobecnej hodnoty bytu v podanom odvolaní žalobkyňa vôbec nenamietala a táto skutočnosť nebola ani odvolacím dôvodom. Zvýšenie všeobecnej hodnoty bytu na sumu 70.200,- euro žiadala žalobkyňa zohľadniť až na odvolacom pojednávaní. Odvolací súd s poukazom na ust. § 365 ods. 3 a § 380 CSP na tento návrh a nový dôkaz predkladaný žalobkyňou až na odvolacom pojednávaní neprihliadol, pretože odvolací súd pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli podané v lehote pre podanie odvolania a zároveň vyšli najavo v odvolacom konaní, keďže nejde o vadu konania týkajúcu sa procesných podmienok, ktorú súd preskúmava z úradnej moci. V danom prípade nemôže ísť ani o novotu v odvolacom konaní v zmysle ust. § 366 CSP, pretože v podanom odvolaní, ani do skončenia lehoty na podanie odvolania tento prostriedok procesného útoku žalobkyňa neuplatnila, navyše nebola splnená ani jedna z podmienok uvedená v ust. § 366 CSP.

16. V podanom odvolaní žalovaný namietal výšku súdneho poplatku za vyporiadanie BSM a bránil sa tým, že súd prvej inštancie mu nesprávne uložiť povinnosť zaplatiť súdny poplatok v plnej výške z dôvodu, že žalobkyňa bola v priebehu konania oslobodená od súdnych poplatkov. Poukázal na to, že u žalovanej odpadol dôvod na oslobodenie od súdnych poplatkov. V tejto súvislosti predložil výpis z LV č. XXXX pre kat. úz. K. s tým, že žalobkyňa v roku 2019 nadobudla vlastnícky podiel k nehnuteľnostiam.

17. Podľa § 254 ods. 1 CSP súd na návrh prizná oslobodenie od súdneho poplatku, ak to odôvodňujú pomery strany.

18. Podľa § 254 ods. 2 CSP priznané oslobodenie od súdneho poplatku súd kedykoľvek počas konania odníme, a to i so spätnou účinnosťou, ak sa do právoplatného skončenia konania preukáže, že pomery strany neodôvodňujú alebo neodôvodňovali oslobodenie od súdneho poplatku.

19. Odvolací súd sa najskôr zaoberal tým, či na strane žalobkyne pretrvávajú podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov. V tejto súvislosti zistil, že žalobkyňa v roku 2019 kúpnu zmluvou nadobudla spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. K. ako parc. č. XXXX/X.5, orná pôda o výmere 420 m², parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 321 m², parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha o výmere 27m², parc. č. XXXX/XX o výmere XXX m² zastavaná plocha a nádvorie, stavba- rodinný dom na parc.č. XXXX/XX v rozsahu 1. Podľa vyjadrenie žalobkyne na odvolacom pojednávaní je t.č. žalobkyňa zamestnaná ako učiteľka v materskej škole. Navyše v zmysle rozsudku odvolacieho súdu je žalovaný povinný zaplatiť titulom finančného vyporiadania sumu 14.097,97 eura, ktorá skutočnosť tiež ovplyvní majetkové pomery na strane žalobkyne. Na základe týchto zistení odvolací súd dospel k záveru, že pomery žalobkyne neodôvodňujú oslobodenie od súdnych poplatkov, preto uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 2. júna 2017 č.k. 9C/322/2009-457, ktorým súd priznal žalobkyni oslobodenie od súdnych zrušil.

20. Zároveň odvolací súd rozhodol o poplatkovej povinnosti za vyporiadanie BSM oboch strán sporu tak, že žalobkyni aj žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu prvej inštancie súdny poplatok za vyporiadanie BSM každému v sume 810,- eura (1620,- eura :2 =810,- eura) do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Pri vyčíslení výšky súdneho poplatku vychádzal z toho, že základ poplatku predstavuje suma 54.020,- eura (§ 7 ods. 8 zák. o SP) z toho 3% (položka 6. sadzobníka SP) = 1620,6 eura, po zaokrúhlení 1620,- eura .

21. Žalovaný odvolaním napadol aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť trovy štátu spočívajúce vo vyplatenej odmene znalcovi v sume 66,40 eura . Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je treba ako vecne správne potvrdiť. V konaní nesporne vznikli trovy štátu spočívajúce v odmene znalcovi v sume 66,40 euro. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesením zo dňa 10.01.2012 č.k. 9C/322/2009-254 právoplatným dňa 10. 02. 2012 priznal súd znalcovi odmenu v sume 132,80 eura . Znalecký posudok znalec podal v záujme oboch strán sporu, preto žalobkyňa aj žalovaný boli povinní zaplatiť každý 1 týchto trov t.j. 66,40 eura. Žalobkyňa zaplatila zálohu, z ktorej bola časť odmeny znalca v sume 66,40 eura zlikvidovaná. Žalovaný zálohu nezaplatil, preto bola znalcovi vyplatená odmena (jej časť) z rozpočtových prostriedkov súdu. Podľa § 148 ods.1 OSP má štát podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Štátu patrí náhrada trov, ktoré skutočne vynaložil v súlade s v danom čase platnou procesnou normou, a to napriek tomu, že nová procesná úprava CSP analogické ustanovenie neobsahuje a to podľa čl.4 ods.2, §470 ods.2 a §255 ods. 2 CSP.

22. Napokon obe strany sporu namietali nesprávnosť výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd uložil povinnosť žalobkyni a žalovanému zaplatiť trovy vzniknuté štátu na vyplatenej svedočinom, každému vo výške 98,44 eura. Odvolací súd sa zaoberal argumentmi strán sporu uvedenými v tomto smere a dospel k tomu záveru, že odvolanie strán sporu je dôvodne podané.

23. Podľa 139 ods. 1 OSP (v znení účinnom v čase výsluchu svedkov) svedkovia majú právo na náhradu hotových výdavkov a ušlého zárobku (svedočné). Toto právo zaniká, ak sa neuplatní do troch dní od výsluchu alebo odo dňa, keď bolo svedkovi oznámené, že k výsluchu nedôjde. O tom súd musí svedka poučiť.

24. Z obsahu spisu vyplýva, že svedkovia boli vypočutí na pojednávaní pred súdom prvej inštancie konanom dňa 22.10.2014 a v písomnom predvolaní svedka aj riadne poučení o práve na náhradu hotových výdavkov a ušlého zárobku. Na pojednávaní si nárok neuplatnili iba uviedli, že si svedočné uplatnia v lehote 3 dní. Ako vyplýva z obsahu spisu svedočné si svedkovia uplatnili písomne podaním doručeným súd prvej inštancie dňa 30.10. 2014 (č.l. 335 a 336) prostredníctvom pošty a súd im túto náhradu aj priznal z rozpočtových prostriedkov súdu. Z ust. § 139 ods.1 OSP vyplýva, že trojdňová lehota je lehotou prekluzívnou. Dátum, kedy svedkovia odovzdali podanie na poštovú prepravu nie je možné zistiť, pretože obálka založená do spisu nebola. S ohľadom na dátum výsluchu svedkov a dátum

doručenie písomného podania, ktorým si svedkovia uplatnili nárok na svedočné je možné dôvodne pochybovať, či tento procesný úkon urobili svedkovia v trojdňovej prekluzívnej lehote, a či nedošlo k zániku tohto nároku. S ohľadom na tieto skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že nie je možné zaťažiť strany sporu náhradou trov, ktoré štátu vznikli v súvislosti v vyplateným svedočným, keď nie je nad všetky pochybnosti preukázané, či nedošlo k zániku nároku svedkov na vyplatenie výdavkov a ušlej mzdy márnym uplynutím trojdňovej lehoty. Odvolací súd z vyššie uvedeného dôvodu výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd uložil povinnosť žalobkyni a žalovanému zaplatiť trovy vzniknuté štátu na vyplatenom svedočnom, každému vo výške 98,44 eura zrušil.

25. O trovách prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 2 a § 396 ods. 1, 2 CSP s ohľadom na výsledok sporu, v ktorom mala každá zo strán iba čiastočný úspech tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).